

свещено мѣсто, бждатъ свидетели, че ако ти отстжи-
пишъ отъ моя заветъ и идеалитѣ народни, ще те по-
стигне сжщото, каквото постигна и брата ти Вла-
димира.“

Старецътъ се просълзи. Симеоновитѣ очи сжщо
плувнаха въ сълзи. Съ гласъ мекъ, синовень, но
силенъ, Симеонъ даде клетва предъ народния съ-
боръ, че ще служи вѣрно на народа и ще пази
държавата отъ врагове.

Народенъ съборъ въ Преславъ

Всички духовни старци дигнаха ржце къмъ не-
бето и благословиха Симеона и неговото царуване.

На другия день съборътъ бѣ свиканъ пакъ на
сжщото мѣсто. Но този пжтъ на трона стоеше не
старецътъ Борисъ, а младиятъ царъ Симеонъ.

Борисъ, облѣченъ въ скромно калугерско расо,
подигна ржка и поиска нѣщо да каже. Симеонъ даде
знакъ и всички замлъкнаха.